

Thư Thứ Nhất Của Phao-lô Gửi Cho Người CÔ-RINH-TÔ

Tác Giả

Phao-lô

Người Nhận

Hội Thánh Cô-rinh-tô và các Cơ-đốc nhân ở mọi nơi.

Cô-rinh-tô là thành phố lớn nhất trong tỉnh A-chai của nước Hy-lạp thời bấy giờ. Đây là một trung tâm thương mại và hàng hải quan trọng trong đế quốc La-mã. Cô-rinh-tô thời ấy nổi tiếng về việc thờ thần tượng và nếp sống vô luân.

Hội thánh Cô-rinh-tô được Phao-lô thành lập trong chuyến hành trình truyền giáo lần thứ hai. Phần lớn các tín hữu trong hội thánh là những người trong các dân ngoại.

Viết Khi Nào

Thư này được viết vào khoảng năm 55 S.C., gần cuối ba năm chức vụ của Phao-lô tại Ê-phê-sô, trong chuyến hành trình truyền giáo lần thứ ba của ông.

Mục Đích

Xác nhận những nan đề trong Hội Thánh Cô-rinh-tô và đề nghị cách giải quyết các nan đề ấy, đồng thời cũng dạy các tín hữu làm thế nào sống cuộc đời thánh thiện của một Cơ-đốc nhân giữa một xã hội sa đọa và băng hoại.

Câu Gốc

“Thưa anh chị em, nhân danh Đức Chúa Jesus Christ, Chúa chúng ta, tôi nài khuyên anh chị em hãy đồng tâm nhất trí với nhau, đừng để có sự chia rẽ giữa anh chị em, nhưng hãy hiệp một, đồng lòng hiệp ý với nhau.” (1:10)

Bố Cục

- Lời mở đầu (1:1-9)
- Sự chia rẽ trong hội thánh (1:10 – 4:21)
- Sự loạn luân và những vấn đề gia đình của con cái Chúa (5:1 – 7:40)
- Cơ-đốc nhân và những người ngoại đạo (8:1 – 11:1)
- Đời sống của người tin Chúa và sự thờ phượng Chúa (11:2 – 14:40)
- Sự sống lại của Đức Chúa Jesus Christ và của các con cái Chúa (15:1-58)
- Sự quyên góp giúp đỡ các tín hữu gặp khó khăn tại Giu-đê (16:1-4)
- Những vấn đề cá nhân và lời kết thúc (16:5-24).

Các Nhân Vật Chính

Phao-lô, Ti-mô-thê

Lời Chào Thăm

1 ¹Phao-lô, do ý muốn Đức Chúa Trời được gọi làm sứ đồ của Đức Chúa Jesus Christ, và Sốt-then, anh em chúng ta, ²kính gọi hội thánh của Đức Chúa Trời tại Cô-rinh-tô, những người được thánh hóa trong Đức Chúa Jesus Christ, được gọi là thánh đồ, cùng gọi cho mọi người ở mọi nơi đang kêu cầu danh Chúa chúng ta, là Đức Chúa Jesus Christ, Chúa của họ và Chúa của chúng ta. ³Nguyện xin ân sủng và bình an từ Đức Chúa Trời, Cha chúng ta, và từ Đức Chúa Jesus Christ, Chúa chúng ta, đến với anh chị em.

Phước Hạnh Trong Chúa

⁴Tôi luôn cảm tạ Đức Chúa Trời của tôi về anh chị em, vì ân sủng của Đức Chúa Trời đã được ban cho anh chị em trong Đức Chúa Jesus Christ. ⁵Vì nhờ ở trong Ngài anh chị em đã trở nên giàu có đủ mọi mặt, cả lời nói lẫn tri thức, ⁶ngay cả lời chứng về Đấng Christ cũng đã được vững lập giữa anh chị em, ⁷khiến anh chị em không thiếu bất cứ ân tứ thuộc linh nào, trong khi chờ đợi sự hiện đến của Đức Chúa Jesus Christ, Chúa chúng ta, ⁸Đấng sẽ làm cho anh chị em được vững mạnh đến cuối cùng, để anh chị em được toàn vẹn trong ngày của Đức Chúa Jesus Christ, Chúa chúng ta. ⁹Đức Chúa Trời là Đấng thành tín; Ngài đã gọi anh chị em vào sự hiệp thông với Con Ngài, là Đức Chúa Jesus Christ, Chúa chúng ta.

Khuyên Phải Hiệp Một

¹⁰Thưa anh chị em, ^(a) nhân danh Đức Chúa Jesus Christ, Chúa chúng ta, tôi nài khuyên anh chị em hãy đồng tâm nhất trí với nhau, đừng để có sự chia rẽ giữa anh chị em, nhưng hãy hiệp một, đồng lòng hiệp ý với nhau.

¹¹Vì thưa anh chị em của tôi, những người trong gia đình của Cơ-lô-ê đã báo cho tôi hay rằng giữa anh chị em đang có sự tranh cãi với nhau. ¹²Điều tôi muốn nói là thế này: Người nào trong anh chị em cũng nói, “Tôi là người của Phao-lô,” hoặc “Tôi là người của A-pô-lô,” hoặc “Tôi là người của Sê-pha,” hoặc “Tôi là người của Đấng Christ.” ¹³Có phải Đấng Christ đã bị chia cắt sao? Có phải Phao-lô đã chịu đóng đinh trên cây thập tự thay cho anh chị em sao? Hay là anh chị em đã nhân danh Phao-lô mà chịu phép báp-têm sao?

¹⁴Tôi cảm tạ Đức Chúa Trời vì tôi không làm báp-têm cho ai trong anh chị em, ngoại trừ Cơ-rít-pu và Gai-út, ¹⁵để không ai có thể nói rằng họ đã nhân danh tôi mà chịu báp-têm. ¹⁶À, tôi cũng đã làm báp-têm cho những người trong gia đình của Tê-pha-na. Ngoài ra tôi không nhớ tôi đã làm báp-têm cho ai khác. ¹⁷Vì Đấng Christ không sai tôi đi làm báp-têm, nhưng để giảng Tin Mừng, và không dùng những lời lẽ khôn khéo để giảng, kéo quyền năng thể hiện qua sự chết của Đấng Christ trên thập tự giá trở nên vô hiệu chẳng.

(a) **1:10** nt: anh em (tương tự cho cả sách)

Đấng Christ Là Quyền Phép và Sự Khôn Ngoan của Đức Chúa Trời

¹⁸Vì sứ điệp về thập tự giá bị xem là rồ dại đối với những người hư mất, nhưng đối với chúng ta, những người được cứu, thì đó là quyền phép của Đức Chúa Trời, ¹⁹như có chép rằng,

“Ta sẽ hủy bỏ sự khôn ngoan của người khôn ngoan;
Ta sẽ loại trừ sự thông thái của người thông thái.”

²⁰Người khôn ngoan ở đâu? Người học thức ^(a) ở đâu? Nhà hùng biện của đời này ở đâu? Chẳng phải Đức Chúa Trời đã làm cho sự khôn ngoan của thế gian trở nên rồ dại sao? ²¹Vì thế gian không chịu nhận biết Đức Chúa Trời bằng sự khôn ngoan của mình, nên trong sự khôn ngoan của Đức Chúa Trời, Đức Chúa Trời đã vui lòng dùng sự rao giảng rồ dại của chúng ta để cứu những người tin.

²²Trong khi người Do-thái đòi hỏi dấu lạ, người Hy-lạp tìm kiếm sự khôn ngoan, ²³thì chúng ta rao giảng Đấng Christ chịu đóng đinh trên thập tự giá; đó là điều người Do-thái cho là ô nhục, còn các dân ngoại cho là điên rồ, ²⁴nhưng đối với những người được kêu gọi, bất luận là người Do-thái hay người Hy-lạp, thì Đấng Christ là quyền phép của Đức Chúa Trời và sự khôn ngoan của Đức Chúa Trời, ²⁵vì sự rồ dại của Đức Chúa Trời khôn hơn sự khôn ngoan của loài người, và sự yếu đuối của Đức Chúa Trời mạnh hơn sự mạnh mẽ của loài người.

²⁶Xin anh chị em hãy nghĩ lại xem, lúc anh chị em được gọi, trong anh chị em chẳng có nhiều người khôn ngoan theo tiêu chuẩn đời này, chẳng có nhiều người quyền thế, và chẳng có nhiều người quý tộc. ²⁷Nhưng Đức Chúa Trời đã chọn những gì thế gian cho là rồ dại để làm hổ thẹn những kẻ khôn ngoan; Đức Chúa Trời đã chọn những gì thế gian cho là yếu đuối để làm hổ thẹn những kẻ mạnh mẽ. ²⁸Đức Chúa Trời đã chọn những gì thế gian cho là thấp kém, đáng khinh, và không ra gì, để vô hiệu hóa những gì thế gian cho là có giá trị, ²⁹hầu không người nào có thể tự phụ trước mặt Đức Chúa Trời.

³⁰Nhờ Ngài anh chị em được ở trong Đức Chúa Jesus Christ, Đấng từ Đức Chúa Trời đến, Đấng đã làm cho chúng ta trở nên khôn ngoan, được kể là công chính, được thánh hóa, và được cứu chuộc, ³¹thật phù hợp với lời đã chép rằng, “Ai muốn tự hào, hãy tự hào trong Chúa.”

Giảng về Chúa Chịu Nhục Hình trên Thập Tự Giá

2 ¹Thưa anh chị em, lúc tôi đến với anh chị em, tôi không đến để rao giảng huyền nhiệm của Đức Chúa Trời cho anh chị em bằng những lời lẽ cao siêu hoặc uyên bác. ²Vì tôi đã quyết định rằng, ở giữa anh chị em, tôi không biết gì ngoài Đức Chúa Jesus Christ là Đấng đã chịu đóng đinh trên thập tự giá. ³Tôi ở giữa anh chị em có vẻ yếu kém, sợ sệt, và run rẩy. ⁴Lời giảng của tôi và cách giảng dạy của tôi không dựa vào những lời lẽ khôn khéo mang tính cách thuyết phục, nhưng để thể hiện quyền năng của Đức Thánh Linh, ⁵hầu đức tin anh chị em không đặt trên sự khôn ngoan của loài người, nhưng trên quyền năng của Đức Chúa Trời.

(a) **1:20** nt: thầy dạy giáo luật

Sự Khôn Ngoan của Đức Chúa Trời

⁶Tuy nhiên giữa những tín hữu đã trưởng thành, chúng tôi vẫn giảng sự khôn ngoan, nhưng không phải sự khôn ngoan của đời này, cũng không phải sự khôn ngoan của những nhà lãnh đạo đời này, những người sẽ thành hư không; ⁷nhưng chúng tôi rao giảng sự khôn ngoan của Đức Chúa Trời, là huyền nhiệm vốn được giữ kín, mà Đức Chúa Trời đã định trước từ muôn đời cho vinh hiển của chúng ta. ⁸Đó là điều không nhà lãnh đạo nào ở đời này biết được, vì nếu họ biết, họ đã không đóng đinh Chúa vinh hiển của chúng ta trên thập tự giá, ⁹như có chép rằng,

“Những điều mắt chưa thấy, tai chưa nghe,
Và lòng chưa nghĩ đến,
Đức Chúa Trời đã chuẩn bị những điều ấy cho những kẻ yêu kính Ngài.”

¹⁰Đức Chúa Trời đã bày tỏ những điều ấy cho chúng ta qua Đức Thánh Linh, vì Đức Thánh Linh dò thấu mọi sự, ngay cả những gì sâu nhiệm của Đức Chúa Trời. ¹¹Vì ai biết được những gì trong lòng người ta, ngoại trừ tâm linh của người ấy? Cũng vậy, không ai biết được những gì trong lòng Đức Chúa Trời, ngoại trừ Đức Thánh Linh của Đức Chúa Trời.

¹²Bây giờ chúng ta đã nhận lãnh, không phải linh của thế gian, nhưng Đức Thánh Linh đến từ Đức Chúa Trời, để chúng ta có thể nhận biết những ân tứ Đức Chúa Trời ban cho chúng ta. ¹³Chúng ta nói những điều ấy không dựa vào những lời lẽ khôn ngoan do loài người dạy bảo, nhưng dựa vào sự dạy dỗ của Đức Thánh Linh, dùng những lời lẽ thuộc linh giải bày những việc thuộc linh.

¹⁴Một người sống theo bản tính tự nhiên sẽ không nhận biết những gì thuộc về Đức Thánh Linh của Đức Chúa Trời, vì người ấy sẽ cho những điều đó là rồ dại; người ấy không thể biết được những điều đó, vì chúng phải được nhận thức theo cách thuộc linh. ¹⁵Một người thuộc linh có thể nhận biết mọi sự, còn chính người ấy, không ai có thể nhận biết chính xác được. ¹⁶“Vì ai biết được tâm trí của Chúa, để chỉ bảo Ngài?” Nhưng chúng ta có tâm trí của Đấng Christ.

Những Đầy Tớ Chúa

3 ¹Thưa anh chị em, tôi không thể nói với anh chị em như nói với những người thuộc linh, nhưng như với những người xác thịt, như với những trẻ sơ sinh trong Đấng Christ. ²Tôi cho anh chị em uống sữa chứ không cho thức ăn đặc, vì anh chị em không chịu nổi. Ngay đến bây giờ anh chị em cũng chưa chịu nổi, ³vì anh chị em vẫn còn xác thịt, bởi giữa anh chị em đang có sự ganh tị và tranh cãi. Chẳng phải anh chị em là người xác thịt và đối xử với nhau như người đời sao? ⁴Vì khi trong anh chị em có người nói, “Tôi là người của Phao-lô,” và người khác nói, “Tôi là người của A-pô-lô,” anh chị em chẳng phải như người đời sao?

⁵Vậy A-pô-lô là gì? Phao-lô là gì? Chúng tôi chẳng qua là các đầy tớ Chúa, mà qua chức vụ của chúng tôi anh chị em đã tin Ngài, theo ơn Chúa đã ban cho mỗi chúng tôi. ⁶Tôi đã trồng, A-pô-lô đã tưới, nhưng Đức Chúa Trời đã làm cho lớn lên. ⁷Thế thì người trồng và kẻ tưới đều chẳng là gì cả, nhưng chỉ Đức Chúa Trời, Đấng làm

cho lớn lên, mà thôi. ⁸Người trồng và kẻ tưới đều như nhau; mỗi người sẽ nhận phần thưởng tùy theo công lao khó nhọc của mình. ⁹Vì chúng tôi chỉ là bạn đồng lao cùng làm đầy tớ của Đức Chúa Trời, còn anh chị em mới là ruộng của Đức Chúa Trời, nhà của Đức Chúa Trời.

¹⁰Theo ơn Đức Chúa Trời ban cho tôi, tôi đã đặt nền như một thợ xây dựng khôn ngoan, và người khác đã xây lên trên. Nhưng mỗi người phải cẩn thận về những gì mình xây trên nền ấy. ¹¹Vì không ai có thể đặt một nền khác hơn nền đã được đặt, nền đó là Đức Chúa Jesus Christ. ¹²Nếu ai lấy vàng, bạc, đá quý, gỗ, cỏ khô, rơm rạ xây trên nền ấy, ¹³công việc của mỗi người sẽ bị lộ ra. Ngày phán xét^(a) sẽ rõ ràng tất cả, bởi vì lửa sẽ bày tỏ ra. Giá trị công việc của mỗi người như thế nào, lửa sẽ thử luyện và cho biết kết quả. ¹⁴Nếu công trình xây dựng của ai còn lại, người ấy sẽ lãnh thưởng. ¹⁵Nếu công việc của ai bị thiêu hủy, người ấy phải chấp nhận sự mất mát, còn chính người ấy sẽ được cứu, nhưng dường như qua lửa.

Tôi Con Chúa Là Đèn Thờ

¹⁶Anh chị em chẳng biết rằng anh chị em là đèn thờ của Đức Chúa Trời, và Đức Thánh Linh của Đức Chúa Trời đang ngự trong anh chị em sao? ¹⁷Nếu ai phá hủy đèn thờ của Đức Chúa Trời, Đức Chúa Trời sẽ phá hủy kẻ ấy, vì đèn thờ của Đức Chúa Trời là thánh, mà chính anh chị em là đèn thờ.

¹⁸Đừng tự dối mình. Nếu ai trong anh chị em nghĩ mình là người khôn ngoan theo đời này, hãy trở nên một kẻ rồ dại, để có thể trở nên khôn ngoan. ¹⁹Vì sự khôn ngoan của đời này là rồ dại đối với Đức Chúa Trời, vì có lời chép rằng, “Chúa bắt lấy những người khôn ngoan trong chính mưu mô của họ.” ²⁰Lại rằng, “Chúa biết rõ mọi tư tưởng của những người khôn ngoan; chúng chỉ là hư ảo.”

²¹Vậy xin đừng ai cậy vào loài người mà tự phụ, vì mọi sự đều thuộc về anh chị em, ²²bất kể Phao-lô, hay A-pô-lô, hay Sê-pha, hay thế gian, hay sự sống, hay sự chết, hay những việc hiện tại, hay những việc tương lai, tất cả đều thuộc về anh chị em, ²³và anh chị em thuộc về Đấng Christ, và Đấng Christ thuộc về Đức Chúa Trời.

Chức Vụ của Các Sứ Đồ

4 ¹Vậy mọi người nên xem chúng tôi như những đầy tớ của Đấng Christ và những người quản lý các huyền nhiệm của Đức Chúa Trời. ²Và lại, điều đòi hỏi nơi người quản lý là đáng tin cậy.

³Về phần tôi, dù tôi bị anh chị em xét đoán hay bị tòa án đời này xét đoán thì điều đó cũng chẳng quan trọng gì. Thật ra tôi cũng không xét đoán chính mình. ⁴Vì tôi biết tôi không làm gì sai, nhưng không vì thế mà tôi được xem là công chính, vì còn Chúa là Đấng sẽ xét đoán tôi. ⁵Vậy xin anh chị em đừng xét đoán quá sớm trước khi Chúa đến, vì khi Chúa đến, Ngài sẽ đưa ra ánh sáng những gì còn bị che giấu trong bóng tối và sẽ phơi bày những động cơ thâm kín trong lòng người ra. Bấy giờ mỗi người sẽ nhận lãnh sự khen ngợi tương xứng của Đức Chúa Trời.

(a) 3:13 Trong nguyên tác chỉ có chữ “ngày”

⁶Thưa anh chị em, vì lợi ích của anh chị em, tôi áp dụng những điều này cho tôi và cho A-pô-lô, để anh chị em có thể học nơi chúng tôi câu này, “Đừng vượt ra ngoài những gì đã chép,” hầu không ai sinh lòng kiêu ngạo, kéo sẽ ủng hộ người này mà chống lại người kia. ⁷Vì ai thấy bạn có gì khác biệt hơn người khác chẳng? Có gì bạn có mà không do đã nhận lãnh chẳng? Vậy nếu bạn đã nhờ nhận lãnh mà có, tại sao bạn lại tự hào như thể không hề nhận lãnh điều gì vậy?

⁸Anh chị em đã đầy đủ rồi, anh chị em đã giàu có rồi, anh chị em đã làm vua rồi, không cần chúng tôi. Ước gì anh chị em được thật sự làm vua để chúng tôi cũng được trị vì chung với anh chị em!

⁹Vì tôi nghĩ rằng Đức Chúa Trời đã phô bày chúng tôi là các sứ đồ vào hạng chót hết, như những kẻ bị tuyên án tử hình, vì chúng tôi đã trở thành trò cười cho thế gian, cho cả thiên sứ và loài người. ¹⁰Chúng tôi là những kẻ rồ dại vì cố Đấng Christ, còn anh chị em được khôn ngoan trong Đấng Christ. Chúng tôi yếu kém, còn anh chị em mạnh mẽ. Anh chị em được tôn trọng, còn chúng tôi bị khinh khi. ¹¹Cho đến giờ này chúng tôi vẫn còn bị khi đói khi khát, chúng tôi không đủ áo quần để thay đổi, thường bị đánh đập, và sống đời phiêu bạt không nhà. ¹²Chúng tôi phải lao động vất vả bằng đôi tay mình để sống. Khi bị mắng nhiếc, chúng tôi chúc phước; khi bị bắt bớ, chúng tôi cam chịu; ¹³khi bị vu khống, chúng tôi đáp lại ôn tồn. Chúng tôi đã trở thành như rác rến của thế gian, như đồ phế thải của mọi người cho đến bây giờ.

Lời Nghiêm Trách

¹⁴Tôi viết những điều này không phải để làm cho anh chị em xấu hổ, nhưng để khuyên anh chị em như những đứa con yêu dấu của tôi. ¹⁵Cho dù anh chị em có mười ngàn người hướng dẫn trong Đấng Christ đi nữa, anh chị em cũng không có nhiều cha, vì tôi đã sinh anh chị em ra trong Đức Chúa Jesus Christ bằng Tin Mừng. ¹⁶Vậy tôi nài khuyên anh chị em, hãy bắt chước tôi.

¹⁷Vì lý do đó tôi sai Ti-mô-thê, con yêu quý và trung thành của tôi trong Chúa, đến để nhắc nhở anh chị em về đường lối của tôi trong Đức Chúa Jesus Christ, đó là đường lối tôi đã dạy trong mỗi hội thánh ở khắp nơi. ¹⁸Có mấy người trong anh chị em nghĩ rằng tôi sẽ không đến với anh chị em, nên đã lên mình kiêu ngạo. ¹⁹Nhưng nếu Chúa muốn, không bao lâu nữa tôi sẽ đến với anh chị em. Lúc ấy không những tôi muốn xem những kẻ đã lên mình kiêu ngạo đó nói năng ra sao, mà còn muốn biết họ dựa vào quyền năng nào nữa, ²⁰vì vương quốc Đức Chúa Trời không dựa vào lời nói, nhưng dựa vào quyền năng. ²¹Anh chị em muốn gì đây? Anh chị em muốn tôi cầm roi đến hay đến với tình thương và một tinh thần dịu dàng?

Sự Loạn Luân Trong Hội Thánh

5 ¹Tôi đã nghe báo rằng giữa anh chị em có sự gian dâm, một sự gian dâm mà ngay cả giữa vòng người ngoại cũng không có như vậy: có kẻ đã ăn nằm với vợ kế của cha mình. ²Thế mà anh chị em còn lên mình kiêu ngạo! Lẽ ra anh chị em phải buồn rầu hầu loại trừ kẻ làm điều loạn luân đó khỏi giữa anh chị em mới đúng.

³Về phần tôi, tuy vắng mặt trong thân xác nhưng hiện diện bằng tinh thần; và như thể tôi đã hiện diện, tôi tuyên án kẻ làm việc loạn luân ấy. ⁴Nhân danh Đức Chúa Jesus, Chúa chúng ta, khi anh chị em họp lại với nhau, có tôi hiện diện với anh chị em bằng tinh thần, cùng với quyền năng của Đức Chúa Jesus, Chúa chúng ta, ⁵anh chị em hãy phó người ấy cho Sa-tan để nó hủy diệt xác thịt, hầu tâm linh người ấy có thể được cứu trong ngày của Đức Chúa Jesus.

⁶Điều anh chị em khoe khoang chẳng có gì tốt đẹp. Anh chị em không biết rằng một chút men làm dậy cả đồng bột sao? ⁷Hãy loại sạch men cũ, để anh chị em thành một đồng bột mới, như anh chị em là bột không men, vì Đấng Christ là Con Chiên của Lễ Vượt Qua đã được dâng làm con vật hiến tế cho chúng ta rồi. ⁸Thế thì chúng ta hãy ăn mừng thánh lễ, không với men cũ, không với men hiểm ác và gian tà, nhưng với bánh không men của sự ngay thật và chân thành.

⁹Trong thư tôi viết cho anh chị em, tôi có dặn đừng giao tiếp với những kẻ gian dâm. ¹⁰Tôi không có ý nói phải đoạn giao với những kẻ gian dâm trong thế gian này, hay với những kẻ tham lam và trộm cướp, hay với những kẻ thờ thần tượng đê u, vì nếu vậy thì anh chị em phải ra khỏi thế gian này. ¹¹Nhưng ý tôi viết cho anh chị em là đừng giao tiếp với những người nào được gọi là anh chị em nhưng gian dâm, tham lam, thờ thần tượng, chửi rủa, say sưa, hoặc lừa đảo; đừng ăn chung với những người như thế.

¹²Xét xử những người ngoài nào phải là việc của tôi sao? Không phải anh chị em xét xử những người trong hội thánh sao? ¹³Những người ngoài, Đức Chúa Trời sẽ xét xử. Hãy loại bỏ kẻ tội lỗi ra khỏi anh chị em.

Tín Hữu Kiện Cáo Nhau

6 ¹Khi ai trong anh chị em có việc tranh chấp với người khác, sao người ấy dám đưa sự việc ra trước những người không tin kính Chúa ^(a) để họ xét xử, nhưng không đưa ra trước các thánh đồ? ²Hay anh chị em không biết rằng các thánh đồ sẽ xét xử thế gian sao? Nếu thế gian sẽ bị xét xử bởi anh chị em, anh chị em không đủ khả năng xét xử những việc nhỏ nhặt giữa nhau sao? ³Anh chị em không biết rằng chúng ta sẽ xét xử các thiên sứ, huống chi những việc thuộc về đời này sao? ⁴Khi có những vụ tranh chấp thuộc đời này, sao anh chị em lại chỉ định những người không được hội thánh kính trọng đứng ra xét xử? ⁵Tôi nói điều ấy để anh chị em xấu hổ. Chẳng lẽ giữa vòng anh chị em không ai đủ khôn ngoan để phân xử những vụ tranh chấp giữa nhau sao? ⁶Thế thì tại sao anh chị em lại kiện cáo anh chị em mình trước mặt những kẻ chẳng tin như thế?

⁷Thật vậy chỉ việc kiện cáo nhau đủ cho thấy anh chị em đã thất bại rồi. Sao chẳng thà chịu bị đối xử bất công đi? Sao chẳng thà chịu bị lừa gạt đi? ⁸Nhưng chính anh chị em đã bất công, lừa gạt, và làm như thế đối với anh chị em mình kia mà. ⁹Hay là anh chị em không biết rằng những kẻ bất chính sẽ không được thừa hưởng vương quốc Đức Chúa Trời sao? Đừng tự dối mình! Những kẻ gian dâm, những kẻ thờ thần

(a) 6:1 nt: kẻ bất chính, kẻ không tôn trọng công lý, (một từ ngữ thời xưa để chỉ chung những người không tin kính Chúa)

tượng, những kẻ ngoại tình, những người nam làm điểm, những kẻ đồng tính luyến ái,¹⁰ những kẻ trộm cắp, những kẻ tham lam, những kẻ say sưa, những kẻ chửi rủa, và những kẻ lừa đảo đều sẽ không được thừa hưởng vương quốc Đức Chúa Trời.¹¹ Đây là những điều trước kia một số người trong anh chị em cũng đã như thế, nhưng bây giờ anh chị em đã được thanh tẩy, anh chị em đã được thánh hóa, anh chị em đã được xưng công chính trong danh Đức Chúa Jesus Christ và trong Đức Thánh Linh của Đức Chúa Trời chúng ta rồi.

Khuyên Dùng Thân Thể Làm Vinh Hiển Đức Chúa Trời

¹²Tôi được phép làm mọi sự, nhưng không phải mọi sự đều có ích. Tôi được phép làm mọi sự, nhưng tôi sẽ không để sự gì làm chủ tôi.¹³ Thức ăn dành cho bụng, bụng dành cho thức ăn, nhưng Đức Chúa Trời sẽ hủy diệt cái nọ và cái kia. Thân thể không phải để cho sự gian dâm, nhưng cho Chúa, và Chúa cho thân thể.¹⁴ Đức Chúa Trời đã làm cho Chúa sống lại, Ngài cũng sẽ làm cho chúng ta sống lại bởi quyền năng Ngài.¹⁵ Anh chị em không biết rằng thân thể anh chị em là chi thể của Đấng Christ sao? Vậy tôi có nên lấy chi thể của Đấng Christ làm thành chi thể của dĩ điểm chăng? Không bao giờ!¹⁶ Anh chị em có biết rằng hễ ai kết hợp với dĩ điểm thì trở nên một thân với nó chăng? Vì có lời chép rằng, “Hai người sẽ trở nên một thịt.”

¹⁷Nhưng ai kết hiệp với Chúa thì trở nên một tâm linh với Ngài.¹⁸ Hãy tránh sự gian dâm. Mọi tội người ta phạm đều ở ngoài thân thể, nhưng kẻ gian dâm thì phạm đến chính thân thể mình.

¹⁹Anh chị em không biết rằng thân thể anh chị em là đền thờ của Đức Thánh Linh, Đấng đang ngự trong anh chị em, Đấng Đức Chúa Trời ban cho anh chị em, và anh chị em không còn thuộc về chính mình nữa sao?²⁰ Vì anh chị em đã được mua bằng giá rất cao rồi; vậy hãy lấy thân thể mình làm vinh hiển Đức Chúa Trời.

Giải Đáp Thắc Mắc về Vấn Đề Hôn Nhân

7 ¹Bây giờ tôi xin đề cập đến những vấn đề anh chị em đã viết để hỏi tôi,^(a) tức vấn đề về đàn ông không đụng đến đàn bà là tốt.² Tuy nhiên để tránh sự gian dâm, mỗi người nam nên có vợ, và mỗi người nữ nên có chồng.³ Chồng phải làm tròn bốn phận đối với vợ, và vợ phải làm tròn bốn phận đối với chồng.⁴ Vợ không có quyền làm chủ thân thể mình nhưng là chồng. Cũng vậy chồng không có quyền làm chủ thân thể mình nhưng là vợ.⁵ Vợ chồng đừng từ chối nhau, trừ khi hai người đồng ý dành một thời gian để dốc lòng cầu nguyện, sau đó hai người hãy ăn ở lại với nhau, kéo khi anh chị em không tự chế nổi, Sa-tan sẽ cám dỗ anh chị em.⁶ Điều tôi nói đây là sự nhân nhượng, chứ không phải mệnh lệnh.⁷ Tôi mong tất cả quý ông đều như tôi; nhưng mỗi người được Đức Chúa Trời ban cho mỗi ơn riêng, người được ơn này, kẻ được ơn khác.

(a) 7:1 Bản Byzantine ghi, “để hỏi tôi”

⁸Đối với những người chưa lập gia đình và những người đang ở góa, tôi xin đề nghị rằng: nếu họ cứ ở được như vậy, giống như tôi, thì tốt. ⁹Nhưng nếu họ không thể tự chế, họ nên lập gia đình, vì thà lập gia đình còn hơn để dục tình un đốt.

¹⁰Đối với những người đã lập gia đình rồi thì tôi, không phải chỉ tôi mà Chúa nữa, truyền lệnh này: vợ không được bỏ chồng. ¹¹Nhưng nếu vợ đã ly thân với chồng, bà ấy phải ở độc thân hoặc phải làm hòa lại với chồng, và chồng cũng không được ly dị vợ.

¹²Đối với những người còn lại thì tôi nói, tôi chứ không phải Chúa nói: Nếu anh em nào có vợ không tin Chúa, và người vợ ấy bằng lòng sống đời với mình, anh em đó không được ly dị nàng. ¹³Nếu một người vợ có chồng không tin Chúa, và người chồng đó muốn sống suốt đời với nàng, nàng không được ly dị chồng nàng. ¹⁴Vì người chồng không tin Chúa nhờ người vợ mà được mối liên hệ thánh, và người vợ không tin Chúa nhờ người chồng mà được mối liên hệ thánh. Nếu không, con cái của anh chị em đều bị ô uế, nhưng bây giờ chúng đều có mối liên hệ thánh.

¹⁵Nhưng nếu người bạn đời không tin Chúa nhất định đòi phải dứt khoát chia lìa, hãy để người ấy chia lìa. Trong trường hợp đó người anh em hay chị em không còn bị ràng buộc nữa, vì Đức Chúa Trời đã gọi anh chị em sống hòa bình.

¹⁶Vì hỏi người làm vợ, biết đâu chị em sẽ cứu được chồng mình? Và hỏi người làm chồng, biết đâu anh em sẽ cứu được vợ mình?

Sống Như Chúa Đã Gọi

¹⁷Thế thì Chúa đã giao phó cho mỗi người làm sao, Đức Chúa Trời đã kêu gọi mỗi người thế nào, hãy sống như vậy. Đó là điều tôi đã chỉ thị trong tất cả các hội thánh. ¹⁸Người nào khi được kêu gọi mà đã được cắt bì, người ấy không cần làm ra vẻ như không được cắt bì. Người nào khi được kêu gọi mà chưa được cắt bì, người ấy không cần được cắt bì. ¹⁹Được cắt bì không quan trọng, mà không được cắt bì cũng không quan trọng. Điều quan trọng là vâng giữ các điều răn của Đức Chúa Trời. ²⁰Lúc được kêu gọi, mỗi người đang ở trong tình trạng nào, hãy giữ nguyên tình trạng ấy.

²¹Bạn là nô lệ khi được kêu gọi chăng? Đừng để điều đó làm bận tâm bạn. Nhưng nếu bạn có cơ hội trở thành người tự do, hãy nên bắt lấy cơ hội đó. ²²Vì một người nô lệ khi được Chúa kêu gọi thì trở thành một người tự do của Chúa; cũng vậy một người tự do khi được Đấng Christ kêu gọi thì trở thành một nô lệ của Ngài. ²³Anh chị em đã được mua bằng một giá rất cao rồi, đừng để mình trở thành nô lệ của người ta nữa. ²⁴Thưa anh chị em, lúc anh chị em được kêu gọi, anh chị em ở trong tình trạng nào, hãy cứ ở trong tình trạng đó với Đức Chúa Trời.

Giải Đáp Thắc Mắc về Vấn Đề Sống Độc Thân và Ở Góa

²⁵Về vấn đề sống độc thân, ^(a) tôi không có mệnh lệnh của Chúa, nhưng tôi xin chia sẻ ý kiến của tôi, như một người đáng tin cậy, nhờ ơn thương xót của Chúa. ²⁶Tôi nghĩ rằng vì những khó khăn hiện nay, một người cứ ở vậy là tốt. ²⁷Nếu bạn đang bị ràng buộc với vợ, đừng tìm cách thoát ra. Nếu bạn đang còn tự do chưa vợ, đừng kiếm vợ.

(a) **7:25** nt: sống đồng trinh

²⁸Nếu bạn lập gia đình, bạn không phạm tội gì. Nếu một trinh nữ lấy chồng, nàng không phạm tội gì, vì những người lập gia đình sẽ mang lấy khổ vào thân,^(a) và ấy là điều tôi mong anh chị em khỏi bị.

²⁹Thưa anh chị em, ý tôi muốn nói là thế này: thời gian còn quá ngắn, nên từ bây giờ, người có vợ hãy nên như người không vợ,³⁰ người đang khóc hãy nên như người không khóc, người đang vui hãy nên như người không vui, người đang mua hãy nên như người không làm chủ vật gì,³¹ người đang thụ hưởng những gì thuộc về thế gian hãy nên như người không thụ hưởng, vì hình trạng của thế gian này sẽ qua đi.

³²Tôi muốn anh chị em không bận tâm lo lắng gì cả. Người không lấy vợ thì chăm lo việc Chúa, và tìm cách làm sao cho vui lòng Chúa.³³Người lấy vợ rồi thì chăm lo việc đời, và làm sao cho vợ vui lòng;³⁴thế là người ấy đã bị phân tâm rồi. Phụ nữ độc thân và trinh nữ thì chăm lo việc Chúa, để cả thân thể lẫn tâm linh được nên thánh; còn phụ nữ đã có chồng thì chăm lo việc đời, làm sao cho chồng được vui lòng.

³⁵Tôi nói điều ấy vì ích lợi của anh chị em, chứ không phải để gài bẫy anh chị em đâu, nhưng tôi chỉ muốn hướng dẫn anh chị em làm điều thích đáng, để không bị phân tâm mà liên tục hầu việc Chúa.

³⁶Nếu người nào nghĩ rằng mình đã xử sự không phải với vị hôn thê^(b) của mình, nếu nàng đã quá tuổi thành niên, mà bây giờ muốn cưới nàng, thì hãy để người ấy cưới nàng, như đáng phải làm. Người ấy không phạm tội gì. Hãy để cho họ cưới nhau.

³⁷Nhưng nếu ai trong lòng đã vững lập trường, cảm thấy mình không bị thúc ép phải lập gia đình, nhưng chế ngự được dục vọng mình; nếu người ấy đã quyết định trong lòng như thế và giữ cho người đã thuộc về mình vẫn là trinh nữ,^(c) thì đó cũng là một việc tốt.³⁸Thế thì người cưới vị hôn thê của mình là làm một việc tốt; còn người không cưới vợ lại làm một việc tốt hơn.

³⁹Chồng còn sống bao lâu, vợ phải bị ràng buộc với chồng bấy lâu. Nhưng nếu chồng qua đời, người vợ góa được tự do, nàng muốn lấy ai tùy ý, miễn là lấy người trong Chúa.⁴⁰Nhưng theo ý tôi, góa phụ ấy sẽ được phước hơn nếu nàng cứ ở vậy. Tôi nghĩ rằng tôi cũng có Đức Thánh Linh của Đức Chúa Trời.

Giải Đáp Thắc Mắc về Vấn Đề Ăn Của Cúng Thần Tượng

8 ¹Về vấn đề của cúng thần tượng: Chúng tôi biết rằng tất cả chúng ta đều hiểu biết. Tuy nhiên sự hiểu biết dễ sinh ra kiêu ngạo, còn tình yêu mới thật sự xây dựng.

²Ai tưởng rằng mình hiểu biết điều gì, chưa hẳn người ấy đã hiểu biết như cần phải hiểu biết đâu.³Nhưng nếu ai yêu kính Đức Chúa Trời, Ngài biết người ấy.

⁴Vậy về vấn đề ăn của cúng thần tượng, chúng ta biết rằng thần tượng không thực hữu trong thế gian, và không có thần nào khác ngoài chân thần duy nhất là Đức Chúa Trời.⁵Mặc dù người ta cho rằng có nhiều thần, hoặc ở trên trời hoặc ở dưới đất –quả thật là người ta tin có nhiều thần, nhiều chúa–⁶nhưng đối với chúng ta, chỉ có một Thần, đó là Đức Chúa Trời, là Cha, Đấng dựng nên muôn vật, chúng ta hiện hữu vì

(a) 7:28 nt: sẽ bị hoạn nạn trong xác thịt

(b) 7:36 nt: trinh nữ (tương tự 7:38)

(c) 7:37 ctd: giữ chính mình đồng trinh

Ngài; và chỉ có một Chúa, đó là Đức Chúa Jesus Christ, nhờ Ngài muôn vật được dựng nên, và nhờ Ngài chúng ta hiện hữu.

⁷Tuy nhiên không phải mọi người đều hiểu biết như thế. Một số người từ trước đến nay đã biết quá rõ về thần tượng, nên khi họ ăn của cúng cho thần tượng, lương tâm yếu đuối của họ cảm thấy bị ô uế. ⁸Thức ăn không làm cho chúng ta được gần với Đức Chúa Trời hơn; nếu không ăn chúng ta chẳng xấu hơn, nếu ăn chúng ta chẳng tốt hơn. ⁹Nhưng hãy thận trọng, kẻo anh chị em sử dụng quyền tự do ấy làm cớ vấp ngã cho những người yếu đuối. ¹⁰Vì nếu một người có lương tâm yếu đuối thấy bạn, người hiểu biết, ngồi ăn trong đền thờ thần tượng thì người ấy cũng bị cám dỗ mà ăn của cúng thần tượng chẳng? ¹¹Như vậy sự hiểu biết của bạn đã làm hư mất một người yếu đuối, một anh em hay chị em mà Đấng Christ đã chết thay cho. ¹²Khi bạn phạm tội như thế đối với anh chị em mình và làm cho lương tâm yếu đuối của họ bị thương tổn, bạn đã phạm tội đối với Đấng Christ. ¹³Thế thì nếu vì thức ăn mà làm cho anh chị em tôi bị vấp ngã, tôi sẽ không bao giờ ăn thịt nữa, để khỏi làm cớ vấp ngã cho anh chị em tôi.

Quyền Lợi của Sứ Đồ

9 ¹Tôi không có tự do sao? Tôi không phải là một sứ đồ sao? Không phải tôi đã thấy Đức Chúa Jesus, Chúa chúng ta sao? Anh chị em không phải là thành quả của tôi trong Chúa sao? ²Nếu tôi không phải là sứ đồ của người khác, ít nữa tôi cũng là sứ đồ của anh chị em, vì anh chị em là ấn chứng về chức vụ sứ đồ của tôi trong Chúa.

³Đây là lời biện hộ của tôi đối với những người đang hạch sách tôi. ⁴Chúng tôi không có quyền ăn và uống sao? ⁵Chúng tôi không có quyền dẫn vợ, là một người nữ đã tin Chúa, đi theo để hầu việc Ngài, như các sứ đồ khác, hoặc như các em trai Chúa, và Sê-pha đã làm sao? ⁶Hay chỉ có tôi và Ba-na-ba là không có quyền khỏi làm việc đời để sinh sống? ⁷Có ai đi lính mà ăn lương nhà bao giờ chẳng? Có ai trồng vườn nho mà không ăn trái của nó chẳng? Hay có ai chăn bầy mà không dùng sữa của bầy súc vật mình chăn nuôi chẳng?

⁸Tôi nói vậy chẳng phải vì theo quan điểm của người đời đâu; Luật Pháp không nói như thế sao? ⁹Vì trong Luật Pháp của Môi-se có viết, “Người chớ khớp miệng con bò trong khi nó đập lúa.” Phải chăng Đức Chúa Trời lo cho bò? ¹⁰Chẳng phải Ngài nói như thế vì chúng ta sao? Quả thật lời ấy đã chép vì chúng ta, vì ai cày, hãy cày với hy vọng, và ai đập lúa, hãy đập lúa với hy vọng được chia phần. ¹¹Nếu chúng tôi đã gieo của thuộc linh cho anh chị em mà gặt của thuộc thể nơi anh chị em, thì đó có phải là việc quá đáng chẳng? ¹²Nếu những người khác mà còn có quyền đó trên anh chị em, thì chúng tôi lại chẳng có quyền đó hơn sao?

Tuy nhiên chúng tôi đã không sử dụng quyền đó, nhưng chúng tôi chịu đựng tất cả, để khỏi gây trở ngại cho Tin Mừng của Đấng Christ. ¹³Anh chị em chẳng biết rằng ai phục vụ trong đền thờ thì được hưởng của dâng trong đền thờ, và ai phục vụ nơi bàn thờ thì có phần về của dâng nơi bàn thờ chẳng? ¹⁴Cũng vậy, Chúa đã truyền rằng, ai rao giảng Tin Mừng thì phải được nuôi sống bằng Tin Mừng. ¹⁵Nhưng tôi không sử dụng quyền nào trong các quyền ấy cả. Tôi không viết những điều này để

đòi các quyền ấy đâu, vì tôi thà chết còn hơn để ai cất lấy vinh dự ấy khỏi tôi. ¹⁶Vì nếu tôi rao giảng Tin Mừng, tôi chẳng có lý do gì để hãnh diện, vì nhu cầu bắt buộc tôi phải làm vậy, còn nếu tôi không rao giảng Tin Mừng thì khốn thay cho tôi. ¹⁷Nếu tôi rao giảng Tin Mừng một cách vui lòng, tôi sẽ được thưởng; còn nếu tôi không vui mà làm, nhiệm vụ đó vẫn được giao phó cho tôi. ¹⁸Vậy thì phần thưởng của tôi là gì? Đó là khi tôi rao giảng Tin Mừng, tôi giảng miễn phí, không sử dụng quyền lợi của người rao giảng Tin Mừng.

¹⁹Dù tôi được tự do đối với mọi người, nhưng tôi tự ý làm nô lệ cho mọi người, để có thể chinh phục được nhiều người. ²⁰Đối với người Do-thái, tôi đã trở nên như người Do-thái, để có thể chinh phục những người Do-thái. Đối với người ở dưới Luật Pháp, tôi đã trở nên như người ở dưới Luật Pháp, dù chính tôi không cần phải ở dưới Luật Pháp, để có thể chinh phục những người ở dưới Luật Pháp. ²¹Đối với những người không có Luật Pháp, tôi đã trở nên như người không có Luật Pháp, dù tôi không phải là người không có luật pháp của Đức Chúa Trời, nhưng tôi ở dưới luật pháp của Đấng Christ, để tôi có thể chinh phục những người không có Luật Pháp. ²²Đối với những người yếu đuối, tôi đã trở nên như người yếu đuối, để có thể chinh phục những người yếu đuối. Tôi đã trở nên mọi sự cho mọi người, để bởi mọi cách tôi có thể cứu được một số người. ²³Tôi làm mọi sự là vì có Tin Mừng, để tôi có thể trở thành một người dự phần với Tin Mừng.

²⁴Anh chị em không biết rằng mọi người chạy đua trong vận động trường đều chạy, nhưng chỉ có một người đoạt giải sao? Hãy chạy cách nào để có thể đoạt giải. ²⁵Những lực sĩ tranh tài đều tự mình kiêng cử đủ điều. Họ làm vậy để được mào miện đặc thắng hay hư nát, nhưng chúng ta sẽ nhận mào miện đặc thắng không hề hư nát. ²⁶Vậy tôi chạy, không phải chạy lông bông; tôi đánh, không phải đánh vào không khí; ²⁷nhưng tôi dãi thân thể tôi cách nghiêm khắc, bắt nó làm nô lệ cho tôi, kéo tôi giảng dạy cho người khác mà chính mình lại bị bất hợp lệ chẳng.

Cảnh Cáo về Thần Tượng

10 ¹Thưa anh chị em, tôi không muốn anh chị em không biết rằng tất cả tổ phụ chúng ta đều ở dưới đám mây, tất cả đều đã vượt qua biển, ²tất cả đã cùng đi theo Môi-se nên đã được báp-têm dưới đám mây và xuyên qua lòng biển, ³tất cả đã ăn cùng một thức ăn thiêng liêng, ⁴và tất cả đã uống cùng một thức uống thiêng liêng, vì họ đã cùng uống từ một vàng đá thiêng liêng đi với họ, và vàng đá đó là Đấng Christ. ⁵Tuy nhiên, phần đông họ đã không sống đẹp lòng Đức Chúa Trời, nên đã ngã chết trong đồng hoang.

⁶Những điều ấy đã xảy ra để làm gương cho chúng ta, hầu chúng ta không chiều theo những ham muốn xấu xa như họ đã ham muốn. ⁷Đừng thờ thần tượng như một số người trong vòng họ đã thờ, như lời đã chép, “Dân chúng ngồi lại ăn uống, rồi đứng dậy mà trờng giỗn.”

⁸Chúng ta chớ dâm loạn như một số người trong vòng họ đã dâm loạn, khiến hai mươi ba ngàn người ngã chết trong một ngày. ⁹Chúng ta đừng thử Đấng Christ^(a) như một số người trong vòng họ đã thử Chúa, để bị các rắn độc cắn chết. ¹⁰Chúng ta cũng đừng làm bầm oán trách như một số người trong vòng họ đã làm bầm oán trách, để bị thiên thần hủy diệt tiêu diệt.

¹¹Những điều ấy xảy đến với họ để làm gương cho chúng ta. Những chuyện ấy được ghi lại để cảnh cáo chúng ta, những người đang sống ở cuối các thời đại. ¹²Vậy ai tưởng mình đứng, hãy cẩn trọng kéo ngã.

¹³Không thử thách nào xảy đến với anh chị em là quá sức người. Đức Chúa Trời là thành tín; Ngài không để anh chị em bị thử thách quá sức của mình đâu, nhưng trong sự thử thách Ngài sẽ mở đường cho ra khỏi, để anh chị em có thể chịu đựng nổi.

¹⁴Vậy thưa anh chị em yêu dấu của tôi, xin anh chị em hãy lánh xa sự thờ thần tượng. ¹⁵Tôi nói với anh chị em như nói với những người khôn ngoan hiểu biết; xin anh chị em hãy suy xét những điều tôi nói. ¹⁶Cái chén phước hạnh chúng ta chúc tạ chẳng phải hiệp thông với huyết của Đấng Christ sao? Cái bánh chúng ta bẻ chẳng phải hiệp thông với thân thể của Đấng Christ sao? ¹⁷Vì có một cái bánh, chúng ta dù nhiều người cũng chỉ một thân, vì tất cả chúng ta cùng hưởng cái bánh ấy.

¹⁸Hãy xem dân I-sơ-ra-ên theo phương diện huyết thống: chẳng phải những người ăn thịt con vật hiến tế là hiệp thông với bàn thờ sao? ¹⁹Tôi nói vậy có ý gì? Của cúng thần tượng có là gì, hay chính thần tượng có là gì chẳng? ²⁰Dĩ nhiên là không, nhưng lễ vật người ngoại đạo cúng tế là cúng tế các quỷ, chứ không phải dâng hiến lên Đức Chúa Trời, nên tôi không muốn anh chị em trở thành những người hiệp thông với các quỷ. ²¹Anh chị em không thể uống chén của Chúa và uống chén của các quỷ. Anh chị em không thể dự bàn tiệc của Chúa và dự bàn tiệc của các quỷ. ²²Hay chúng ta muốn chọc Chúa nổi ghen chẳng? Chúng ta mạnh hơn Ngài sao?

²³Tôi có quyền làm mọi sự, nhưng không phải mọi sự đều có ích. Tôi có quyền làm mọi sự, nhưng không phải mọi sự đều xây dựng. ²⁴Đừng ai tìm lợi riêng cho mình, nhưng hãy tìm lợi cho người khác nữa. ²⁵Đối với tất cả những thứ thịt bán ở hàng thịt, cứ mua về ăn, đừng vì lương tâm mà thắc mắc gì cả, ²⁶vì trái đất và mọi vật trong đó đều thuộc về Chúa. ²⁷Nếu có người không tin mời anh chị em dùng bữa và anh chị em đã nhận lời, cứ ăn tự nhiên những gì họ dọn ra trước mặt, đừng vì lương tâm mà thắc mắc gì cả.

²⁸Nhưng nếu có người nói với anh chị em rằng, “Món này đã cúng rồi,” thì đừng ăn món đó, bởi vì người đó đã tỏ cho anh chị em biết và cũng vì lương tâm nữa. ²⁹Tôi không nói về lương tâm của anh chị em, nhưng lương tâm của người đó. Nhưng tại sao sự tự do của tôi lại bị lương tâm của người khác xét đoán? ³⁰Nếu tôi cảm tạ Chúa trước khi ăn, tại sao tôi còn bị chỉ trích về thức ăn tôi đã cảm tạ? ³¹Vậy anh chị em hoặc ăn, hoặc uống, hoặc làm sự chi khác, hãy làm tất cả vì vinh hiển của Đức Chúa Trời. ³²Đừng làm cớ vấp ngã cho người Do-thái, hay cho người Hy-lạp, hay cho hội thánh của Đức Chúa Trời, ³³giống như tôi cố gắng làm hài lòng mọi người trong mọi sự, không tìm lợi ích riêng cho mình, nhưng cho nhiều người, để họ có thể được cứu.

(a) 10:9 Có bản ghi “Chúa”

11 ¹Hãy bắt chước tôi như tôi bắt chước Đấng Christ.

Phong Tục Phụ Nữ Trùm Đầu

²Tôi có lời khen anh chị em, vì anh chị em luôn nhớ đến tôi trong mọi sự, và duy trì những truyền thống tôi đã truyền lại cho anh chị em. ³Nhưng tôi muốn anh chị em biết rằng Đấng Christ là đầu của mọi người nam, người nam là đầu của người nữ, và Đức Chúa Trời là đầu của Đấng Christ. ⁴Người nam nào cầu nguyện hoặc nói tiên tri mà trùm đầu lại là làm nhục đầu mình. ⁵Nhưng người nữ nào cầu nguyện hoặc nói tiên tri mà không trùm đầu lại là làm nhục đầu mình, như thể nàng đã bị cạo đầu vậy. ⁶Vì nếu một phụ nữ không trùm đầu lại, nàng nên cắt tóc đi; nhưng nếu người nữ nào xem việc cắt tóc hay cạo đầu là xấu hổ thì hãy trùm đầu lại.

⁷Thật vậy người nam không nên trùm đầu mình lại, vì người nam là hình ảnh và vinh hiển của Đức Chúa Trời, còn người nữ là vinh hiển của người nam. ⁸Không phải người nam đầu tiên được dựng nên từ người nữ, nhưng người nữ đầu tiên ra từ người nam. ⁹Cũng không phải người nam đầu tiên được dựng nên vì có người nữ, nhưng người nữ đầu tiên được dựng nên vì có người nam. ¹⁰Vì lý do đó và vì các thiên sứ đang nhìn, người nữ phải trùm đầu lại để bày tỏ sự chấp nhận thẩm quyền.

¹¹Tuy nhiên trong Chúa người nữ không độc lập với người nam, và người nam không độc lập với người nữ. ¹²Vì như người nữ ra từ người nam, thì người nam cũng ra từ người nữ, và mọi sự ra từ Đức Chúa Trời.

¹³Chính anh chị em hãy xét xem: một người nữ cầu nguyện với Đức Chúa Trời mà không trùm đầu lại thì có hợp lẽ chăng? ¹⁴Chẳng phải lẽ tự nhiên dạy anh chị em rằng một người nam để tóc dài là làm xấu hổ chính mình, ¹⁵nhưng nếu một người nữ để tóc dài thì chẳng phải đó là vinh hiển của nàng sao? Vì mái tóc dài được ban cho nàng như một khăn trùm đầu vậy. ¹⁶Nếu ai nghĩ rằng phải cải cho ra lẽ việc này thì chúng tôi không có thói quen đó, và các hội thánh của Đức Chúa Trời cũng vậy.

Tổ Chức Tiệc Thánh Sai

¹⁷Trong những lời chỉ dẫn sau đây tôi không khen anh chị em đâu, bởi vì khi anh chị em đến với nhau, anh chị em chẳng những đã không làm cho tốt hơn, mà còn làm cho tệ hơn. ¹⁸Vì trước hết tôi được nghe rằng khi anh chị em nhóm lại với nhau, giữa anh chị em có sự chia rẽ. Tôi tin rằng điều ấy có phần nào đúng. ¹⁹Thật vậy việc phe phái giữa anh chị em chắc khó tránh khỏi, nhưng nhờ vậy mới biết rõ ai là người được tôi luyện.

²⁰Khi anh chị em nhóm lại với nhau, chắc hẳn không phải anh chị em đến dự tiệc của Chúa rồi, ²¹vì khi dự tiệc thì mạnh ai nấy ăn phần của mình đem đến, đến nỗi kẻ thì no say, người thì đói khát. ²²Anh chị em không có nhà để ăn uống sao? Hay anh chị em khinh thường hội thánh của Đức Chúa Trời, và muốn làm cho những người nghèo khó thiếu ăn phải hổ thẹn? Tôi phải nói với anh chị em thế nào đây? Tôi có nên khen anh chị em không? Về việc này tôi không khen anh chị em đâu.

Tiệc Thánh*(Mat 26:26-29; Mác 14:22-25; Lu 22:14-20)*

²³Vì những gì tôi đã nhận từ Chúa, tôi truyền lại cho anh chị em, đó là Đức Chúa Jesus trong đêm Ngài bị phản nộ đã lấy bánh, ²⁴sau khi dâng lời tạ ơn, Ngài bẻ ra và phán, “Đây là thân thể Ta, vì các người phớ cho; hãy làm điều này để nhớ Ta.”

²⁵Sau bữa ăn tối, Ngài lấy chén và cũng làm như vậy, rồi phán rằng, “Chén này là giao ước mới trong huyết Ta; hãy làm điều này, mỗi khi các người uống, để nhớ Ta.”

²⁶Vậy mỗi khi ăn bánh này và uống chén này, anh chị em rao truyền sự chết của Chúa cho tới lúc Ngài đến. ²⁷Do đó những ai ăn bánh và uống chén của Chúa cách không xứng đáng sẽ mắc tội với thân và huyết của Chúa. ²⁸Vậy mỗi người phải tự xét chính mình, và như thế mới ăn bánh và uống chén, ²⁹vì người nào không phân biệt thân Chúa mà ăn bánh và uống chén ấy là ăn uống sự đoán xét cho mình.

³⁰Vì cơ đó trong anh chị em có lắm người đau yếu, bệnh tật, và một số người đã ngủ. ³¹Nhưng nếu chúng ta biết tự xét đoán chính mình, chúng ta sẽ không bị xét đoán. ³²Nhưng khi chúng ta bị Chúa xét đoán, Ngài sẽ sửa dạy chúng ta, để chúng ta không bị kết án chung với thế gian.

³³Thưa anh chị em, vì thế mỗi khi anh chị em họp lại để ăn chung với nhau, hãy chờ đợi nhau. ³⁴Nếu ai đói, hãy ăn trước ở nhà, kẻo anh chị em sẽ bị xét đoán khi nhóm họp với nhau. Còn những việc khác, khi tôi đến, tôi sẽ chỉ dẫn cho anh chị em.

Ân Tứ Thuộc Linh

12 ¹Thưa anh chị em, tôi không muốn anh chị em không biết gì về những ân tứ thuộc linh. ²Anh chị em biết rằng khi còn là người ngoại đạo, anh chị em đã bị lôi cuốn và bị dẫn dụ thờ lạy những thần tượng câm. ³Vì vậy tôi muốn anh chị em biết rằng không ai được Đức Thánh Linh của Đức Chúa Trời cảm động mà nói, “Đức Chúa Jesus đáng bị nguyên rủa!” và cũng không ai có thể nói, “Đức Chúa Jesus là Chúa!” nếu không bởi Đức Thánh Linh thúc giục.

⁴Có nhiều ân tứ khác nhau, nhưng chỉ cùng một Đức Thánh Linh. ⁵Có nhiều cách phục vụ khác nhau, nhưng chỉ cùng một Chúa. ⁶Có nhiều hoạt động khác nhau, nhưng chỉ cùng một Đức Chúa Trời, Đấng làm mọi sự trong mọi người.

⁷Vì lợi ích chung, sự ban cho của Đức Thánh Linh thể hiện qua mỗi người mỗi khác. ⁸Từ một Đức Thánh Linh có người được ban cho những lời nói khôn ngoan, cùng một Đức Thánh Linh người khác được ban cho những lời nói tri thức. ⁹Từ cùng một Đức Thánh Linh người này được ơn đức tin, ^(a) người kia được ơn chữa bệnh. Cũng từ một Đức Thánh Linh ¹⁰có người được ơn làm phép lạ, người khác được ơn nói tiên tri, có người được ơn phân biệt các linh, người khác được ơn nói tiếng lạ, và người khác nữa được ơn thông giải tiếng lạ. ¹¹Tất cả những điều ấy đều là việc của cùng một Đức Thánh Linh; Ngài phân phối cho mỗi người tùy ý Ngài muốn.

(a) 12:9 ctd: tin cậy hoặc trung tín

Một Thân với Nhiều Bộ Phận

¹²Vì giống như thân thể con người, một thân nhưng có nhiều bộ phận, và tất cả các bộ phận của thân dù nhiều, nhưng vẫn thuộc về một thân; Đấng Christ cũng vậy. ¹³Vì cùng một Đức Thánh Linh mà tất cả chúng ta đã được báp-têm vào một thân, bất luận người Do-thái hay người Hy-lạp, bất kể nô lệ hay tự do, và tất cả đã được uống chung một Đức Thánh Linh.

¹⁴Vì thân không phải chỉ là một bộ phận mà gồm nhiều bộ phận. ¹⁵Nếu chân nói, “Vì tôi không phải là tay, tôi không thuộc về thân,” có phải vì vậy mà chân không là một phần trong thân chẳng? ¹⁶Nếu tai nói, “Vì tôi không phải là mắt, tôi không thuộc về thân,” có phải vì thế mà tai không là một phần trong thân chẳng? ¹⁷Nếu cả thân là mắt thì làm sao nghe? Nếu cả thân là tai thì làm sao ngửi? ¹⁸Nhưng Đức Chúa Trời đã sắp đặt các bộ phận trong thân, cái nào vào việc nấy theo ý Ngài muốn. ¹⁹Nếu tất cả là một bộ phận thì thân ở đâu? ²⁰Thế thì có nhiều bộ phận, nhưng chỉ có một thân. ²¹Mắt không thể nói với tay rằng, “Tôi không cần đến bạn,” hay đầu cũng không thể nói với chân rằng, “Tôi không cần các bạn.” ²²Ngược lại, những bộ phận nào trong thân tưởng là yếu hơn thì lại là cần thiết. ²³Những bộ phận nào trong thân chúng ta nghĩ là tầm thường, chúng ta phải đối xử cách tôn trọng hơn; những bộ phận nào kém đẹp đẽ, chúng ta phải trang điểm nhiều hơn cho được đẹp đẽ lên. ²⁴Còn những bộ phận nào đã đẹp sẵn rồi thì không cần trang điểm thêm. Đức Chúa Trời đã khéo sắp đặt các bộ phận trong thân, để bộ phận nào yếu kém thì được tôn trọng nhiều, ²⁵hầu trong thân không có sự chia rẽ, nhưng tất cả các bộ phận phải lo tưởng đến nhau. ²⁶Nếu một bộ phận nào đau, tất cả các bộ phận cùng đau; nếu bộ phận nào được tôn trọng, tất cả các bộ phận cùng vui mừng.

²⁷Anh chị em là thân thể của Đấng Christ và mỗi người là một bộ phận. ²⁸Đức Chúa Trời đã đặt để trong hội thánh một số người, thứ nhất các sứ đồ, thứ nhì các tiên tri, thứ ba các giáo sư, kể đến những người được ơn làm phép lạ, rồi những người được ơn chữa bệnh, những người được ơn giúp đỡ, những người được ơn điều hành, những người được ơn nói tiếng lạ.

²⁹Không lẽ tất cả đều là sứ đồ sao? Không lẽ tất cả đều là tiên tri sao? Không lẽ tất cả đều là giáo sư sao? Không lẽ tất cả đều làm phép lạ sao? ³⁰Không lẽ tất cả đều được ơn chữa bệnh sao? Không lẽ tất cả đều nói tiếng lạ sao? Không lẽ tất cả đều thông giải tiếng lạ sao? ³¹Anh chị em hãy khao khát các ân tứ cao trọng hơn, rồi tôi sẽ chỉ cho anh chị em con đường tuyệt vời hơn nữa.

Tình Yêu

13 ¹Dù tôi nói được các thứ tiếng của loài người và thiên sứ nhưng không có tình yêu thì tôi chỉ như chuông cồng rền vang hay náo bạt khua tiếng. ²Dù tôi được ơn nói tiên tri, cùng quán thông mọi huyền nhiệm và mọi ngành tri thức, và dù tôi có tất cả đức tin đến nỗi có thể dời non chuyển núi, nhưng không có tình yêu thì tôi chẳng ra gì. ³Dù tôi đem tất cả tài sản của mình ra bố thí, và dù tôi hiến thân để chịu hỏa thiêu, nhưng không có tình yêu thì những điều đó chẳng ích gì cho tôi.

⁴Tình yêu hay nhẫn nhục, tình yêu hay nhân từ, tình yêu không ganh tị, không khoe khoang, không tự cao, ⁵không cư xử trái lẽ, không tìm tư lợi, không nhạy giận, không giữ lòng oán hận, ⁶không vui về việc bất chính, nhưng vui về sự chân thật. ⁷Tình yêu dung thứ tất cả, tin tưởng tất cả, hy vọng tất cả, chịu đựng tất cả.

⁸Tình yêu sẽ trường tồn mãi mãi. Ôn nói tiên tri sẽ dứt, ơn nói tiếng lạ sẽ ngưng, ơn hiểu biết sẽ bị đào thải. ⁹Vì chúng ta hiểu biết chỉ phần nào, và chúng ta nói tiên tri chỉ phần nào; ¹⁰nhưng khi sự vẹn toàn đến thì những gì bất toàn sẽ bị loại bỏ. ¹¹Khi tôi còn là trẻ con, tôi nói như trẻ con, suy nghĩ như trẻ con, lập luận như trẻ con; nhưng khi tôi đã trưởng thành thì tôi từ bỏ những gì của trẻ con. ¹²Bây giờ chúng ta thấy không rõ như nhìn vào tấm gương mờ, nhưng khi ấy chúng ta sẽ thấy rõ như mặt đối mặt. Bây giờ chúng ta hiểu biết chỉ có hạn, nhưng khi ấy tôi sẽ biết tận tường, như Chúa biết rõ tôi.

¹³Bây giờ còn lại ba điều này: đức tin, hy vọng, và tình yêu; nhưng điều cao trọng hơn cả là tình yêu.

Ôn Nói Tiếng Lạ và Ôn Nói Tiên Tri

14 ¹Hãy đeo đuổi tình yêu và khao khát các ân tứ thuộc linh, đặc biệt là ơn nói tiên tri. ²Vì người được ơn nói tiếng lạ không nói với loài người, nhưng nói với Đức Chúa Trời, bởi không ai hiểu được, vì người ấy nói các huyền nhiệm trong Đức Thánh Linh. ³Trong khi đó người nói tiên tri thì nói với loài người để xây dựng, khích lệ, và an ủi. ⁴Người nói tiếng lạ xây dựng chính mình, còn người nói tiên tri xây dựng hội thánh. ⁵Dù tôi muốn tất cả anh chị em được ơn nói tiếng lạ, nhưng tôi càng mong muốn tất cả anh chị em được ơn nói tiên tri hơn. Người được ơn nói tiên tri cao trọng hơn người được ơn nói tiếng lạ, ngoại trừ có người thông giải, để hội thánh được xây dựng.

⁶Bây giờ thưa anh chị em, nếu tôi đến với anh chị em và chỉ nói tiếng lạ, mà không nói cho anh chị em một sự mặc khải, hoặc một sự hiểu biết, hoặc một lời tiên tri, hoặc một sự dạy dỗ nào thì tôi giúp ích được gì cho anh chị em chẳng? ⁷Các nhạc cụ không có sự sống cũng vậy, giống như ống sáo hoặc hạc cầm, nếu chúng không phát ra những âm thanh độc đáo riêng thì làm sao người ta biết đó là tiếng sáo thổi hay hạc cầm đang trỗi khúc? ⁸Nếu tiếng kèn thổi lên không rõ điệu thì ai sẽ chuẩn bị ra trận? ⁹Anh chị em cũng vậy, nếu miệng lưỡi anh chị em không phát âm những lời có thể hiểu được thì ai biết anh chị em nói gì? Chẳng qua là nghe anh chị em nói lú lo thôi. ¹⁰Hẳn nhiên trên thế giới này có nhiều ngôn ngữ, nhưng không ngôn ngữ nào là không có ý nghĩa. ¹¹Nếu tôi không hiểu ý nghĩa của một ngôn ngữ thì người nói ngôn ngữ ấy sẽ xem tôi là người ngoại quốc, và tôi cũng xem người ấy là người ngoại quốc. ¹²Anh chị em cũng vậy, vì anh chị em nhiệt thành tìm kiếm các ân tứ thuộc linh, vậy hãy tìm kiếm cho nhiều để dùng xây dựng hội thánh.

¹³Vậy người được ơn nói tiếng lạ hãy cầu nguyện để có người thông giải điều mình nói. ¹⁴Vì nếu tôi cầu nguyện bằng tiếng lạ thì tâm linh tôi cầu nguyện, nhưng tâm trí tôi chẳng được kết quả gì. ¹⁵Vậy tôi phải làm gì? Tôi sẽ cầu nguyện bằng tâm linh và tôi cũng cầu nguyện bằng tâm trí; tôi sẽ ca ngợi bằng tâm linh và tôi cũng ca ngợi bằng

tâm trí. ¹⁶Nếu không, khi bạn chúc tụng bằng tâm linh thì làm sao một người không hiểu đang ở đó có thể nói “A-men” về những lời bạn cảm tạ, khi người ấy không hiểu bạn nói gì? ¹⁷Dù rằng lời cảm tạ của bạn thật tốt nhưng người khác không được xây dựng. ¹⁸Tôi tạ ơn Đức Chúa Trời vì tôi nói tiếng lạ nhiều hơn mọi người trong anh chị em. ¹⁹Nhưng trong hội thánh, tôi thà nói năm lời bằng tâm trí để có thể dạy dỗ người khác hơn nói mười ngàn lời bằng tiếng lạ.

²⁰Thưa anh chị em, về sự hiểu biết xin đừng như trẻ con; nhưng về điều ác, hãy nên như trẻ con; về sự hiểu biết, hãy như người trưởng thành.

²¹Trong Luật Pháp có chép rằng, “Bởi các thứ tiếng lạ và bởi môi miệng của những người ngoại quốc, Ta sẽ nói với dân này; nhưng dù như thế, chúng vẫn chẳng nghe Ta. Chúa phán vậy.”

²²Thế thì các tiếng lạ không phải là dấu kỳ cho các tín hữu, nhưng cho người chưa tin; còn lời tiên tri thì không phải cho người chưa tin, nhưng cho các tín hữu. ²³Khi cả hội thánh nhóm lại với nhau và ai cũng nói tiếng lạ, nếu có những người không biết hoặc những người chưa tin bước vào, họ sẽ chẳng bảo rằng anh chị em đã khùng cả rồi hay sao? ²⁴Nhưng nếu tất cả đều nói tiên tri, và có người chưa tin hoặc người không biết bước vào, tất cả sẽ làm cho người ấy bị bắt phục về tội lỗi mình, và tất cả sẽ làm cho người ấy bị cáo trách; ²⁵những gì bí mật trong lòng người ấy bị phơi bày, người ấy sẽ sấp mình xuống thờ lạy Đức Chúa Trời và nói, “Quả thật, có Đức Chúa Trời hiện diện giữa quý vị.”

Trật Tự Khi Nhóm Lại

²⁶Vậy thưa anh chị em, chúng ta phải làm thế nào? Khi anh chị em nhóm lại với nhau, ai có một thánh thi, ai có lời dạy dỗ, ai có sự mặc khải, ai có tiếng lạ, ai có ơn thông giải tiếng lạ, hãy thực hiện tất cả để xây dựng lẫn nhau. ²⁷Nếu có ai nói tiếng lạ, thì chỉ hai hoặc tối đa là ba người; và mỗi người phải nói theo thứ tự của mình, và phải có người thông giải. ²⁸Nhưng nếu không có người thông giải, người có ơn nói tiếng lạ phải im lặng trong hội thánh, người ấy hãy nói riêng giữa mình với Đức Chúa Trời. ²⁹Các vị tiên tri cũng vậy, chỉ hai hoặc ba người, và những người khác sẽ thẩm định. ³⁰Nếu ai trong những người ngồi đó nhận được sự mặc khải từ Chúa thì người đang nói hãy ngưng lại để nhường lời, ³¹vì mọi người trong anh chị em có thể lần lượt nói tiên tri để tất cả được học hỏi và khích lệ. ³²Tâm linh của các vị tiên tri thuận phục các vị tiên tri, ³³vì Đức Chúa Trời không phải là Đức Chúa Trời của hỗn loạn nhưng của hòa bình.

Như trong tất cả các hội thánh của các thánh đồ, ³⁴phụ nữ phải im lặng trong các hội thánh; họ không được phép phát biểu ý kiến, nhưng phải thuận phục như Luật Pháp đã dạy. ³⁵Nếu họ muốn học hỏi điều gì, họ nên hỏi chồng của họ ở nhà, vì thật là xấu hổ khi phụ nữ nói giữa hội thánh.

³⁶Không phải lời Đức Chúa Trời đã phát xuất từ anh chị em sao? Không lẽ lời Ngài chỉ đến với anh chị em thôi sao?

³⁷Nếu ai nghĩ mình là một tiên tri hay một người thuộc linh, người ấy phải nhìn nhận rằng những gì tôi viết cho anh chị em đây là lệnh của Chúa. ³⁸Nếu ai không nhìn nhận điều đó, xin anh chị em đừng nhìn nhận người ấy.

³⁹Vậy thưa anh chị em, hãy khao khát được ơn nói tiên tri, nhưng cũng đừng cấm cản việc nói tiếng lạ. ⁴⁰Xin chúng ta hãy làm mọi sự một cách lễ độ và có trật tự.

Sự Sống Lại của Đấng Christ

15 ¹Thưa anh chị em, tôi xin nhắc lại Tin Mừng tôi đã rao giảng cho anh chị em, đó là Tin Mừng anh chị em đã nhận lãnh, và anh chị em đang đứng vững trong đó. ²Nhờ Tin Mừng đó anh chị em được cứu, nếu anh chị em cứ giữ vững sứ điệp tôi đã rao giảng cho anh chị em, bằng không, dù anh chị em tin cũng vô ích.

³Trước hết tôi đã truyền lại cho anh chị em những gì chính tôi đã nhận lãnh, đó là Đấng Christ đã chịu chết vì tội chúng ta theo lời Kinh Thánh, ⁴Ngài đã được chôn, đến ngày thứ ba Ngài đã sống lại theo lời Kinh Thánh, ⁵và Ngài đã hiện ra cho Sê-pha và cho nhóm mười hai sứ đồ. ⁶Sau đó cùng một lúc Ngài đã hiện ra cho hơn năm trăm anh chị em xem thấy, nhiều người trong số đó hiện nay vẫn còn sống, dù có vài người đã ngủ. ⁷Sau đó Ngài đã hiện ra cho Gia-cơ, ^(a) rồi cho tất cả các sứ đồ. ⁸Cuối cùng Ngài cũng đã hiện ra cho tôi, như cho một người sinh sau đẻ muộn. ⁹Vì tôi là người hèn mọn nhất trong các sứ đồ, một người không đáng được gọi là sứ đồ, vì tôi đã bắt bớ hội thánh của Đức Chúa Trời. ¹⁰Nhưng nhờ ân sủng của Đức Chúa Trời mà ngày nay tôi được như thế này, và ân sủng của Ngài ban cho tôi thật đã không uổng phí, vì tôi đã làm việc vất vả hơn tất cả các vị ấy, nhưng nào phải tôi, đúng ra là ân sủng của Đức Chúa Trời đã hành động qua tôi. ¹¹Nhưng bất kể các vị ấy hay tôi, chúng tôi đều rao giảng những điều ấy, và anh chị em cũng đã tin như vậy.

Sự Sống Lại của Chúng Ta

¹²Nếu chúng tôi đã giảng rằng Đấng Christ đã sống lại, tại sao trong anh chị em lại có người bảo rằng không có việc người chết sống lại? ¹³Nếu người chết không sống lại thì Đấng Christ cũng đã không sống lại. ¹⁴Nếu Đấng Christ đã không sống lại thì sự giảng dạy của chúng tôi là vô ích, và đức tin của anh chị em cũng vô ích. ¹⁵Ngoài ra chúng tôi bị xem là những kẻ làm chứng dối cho Đức Chúa Trời, vì chúng tôi đã làm chứng cho Đức Chúa Trời rằng Ngài đã làm cho Đấng Christ sống lại trong khi Ngài không làm cho Đấng Christ sống lại. ¹⁶Vì nếu người chết không sống lại, thì Đấng Christ cũng đã không sống lại. ¹⁷Và nếu Đấng Christ đã không sống lại thì đức tin của anh chị em là vô ích; anh chị em vẫn còn sống trong tội lỗi mình. ¹⁸Như vậy những người đã ngủ trong Đấng Christ đều chết mất. ¹⁹Nếu chúng ta chỉ hy vọng trong Đấng Christ về đời này mà thôi thì trong mọi người chúng ta là những kẻ đáng thương hại hơn cả.

²⁰Nhưng sự thật là Đấng Christ đã từ cõi chết sống lại rồi. Ngài là trái đầu mùa của những người đã ngủ. ²¹Vì bởi một người mà sự chết đã đến, thì cũng bởi một Người,

(a) **15:7** Gia-cơ là em trai Chúa (Mat 13:55; Mác 6:3; Công 15:13; Gal 1:19)

sự sống lại của những người chết cũng sẽ đến. ²²Vì trong A-đam mọi người đều chết thì trong Đấng Christ mọi người đều sẽ được làm cho sống lại. ²³Nhưng mỗi người sẽ theo thứ tự của mình: Đấng Christ là trái đầu mùa nên sống lại trước hết, kể đó đến lượt những người thuộc về Đấng Christ sẽ sống lại trong sự hiện đến của Ngài. ²⁴Sau đó sự cuối cùng sẽ đến, khi Ngài trao vương quốc lại cho Đức Chúa Trời là Cha, sau khi Ngài đã phế bỏ tất cả quyền cai trị, tất cả quyền hành và quyền lực. ²⁵Vì Ngài phải trị vì cho đến khi Ngài đặt mọi kẻ thù của Ngài dưới chân Ngài. ²⁶Kẻ thù cuối cùng bị tiêu diệt là tử thần. ²⁷Vì Đức Chúa Trời^(a) sẽ bắt mọi vật phải đầu phục dưới chân Ngài. Nhưng khi nói “mọi vật phải đầu phục” thì hiển nhiên là ngoại trừ Đấng bắt mọi vật phải đầu phục Ngài. ²⁸Khi mọi vật đã đầu phục Ngài rồi, thì chính Ngài là Con, cũng sẽ đầu phục Đấng đã khiến mọi vật đầu phục Ngài, để Đức Chúa Trời luôn là Đấng trị vì tối thượng trong mọi sự và trên mọi loài.

²⁹Nếu không, những người chịu báp-têm thay cho những người chết có hy vọng gì? Nếu những người chết không sống lại thì tại sao họ chịu báp-têm thay cho những người chết? ³⁰Và tại sao chúng tôi phải đương đầu với nguy hiểm từng giờ? ³¹Tôi chết mỗi ngày, thưa anh chị em; điều đó là thật đối với tôi như niềm hãnh diện của tôi về anh chị em trong Đức Chúa Jesus Christ, Chúa chúng ta, là thật vậy. ³²Nếu chỉ hy vọng nơi con người ở đời này mà thôi thì tôi được lợi gì khi chiến đấu với những thú dữ ở Ê-phê-sô? Nếu người chết không sống lại thì “Chúng ta hãy ăn, hãy uống, vì ngày mai chúng ta sẽ chết.”

³³Đừng để bị mắc lừa: “Bạn bè xấu làm hư tính nết tốt.” ³⁴Hãy tỉnh ngộ mà sống ngay lành, và đừng phạm tội nữa, vì có một số người sống như không biết gì về Đức Chúa Trời. Tôi nói thế để anh chị em cảm thấy xấu hổ.

Sự Sống Lại của Thân Thể

³⁵Nhưng có người sẽ hỏi, “Làm thế nào người chết sống lại được? Họ lấy thân thể nào mà sống lại?”

³⁶Hỡi người khờ dại! Những gì bạn gieo xuống sẽ không phát sinh sự sống nếu không chết đi. ³⁷Những gì bạn gieo, không phải bạn gieo thân thể khi mọc lên sẽ có, mà chỉ là một hạt giống, chẳng hạn như hạt lúa mì hay hạt giống gì khác. ³⁸Đức Chúa Trời ban cho nó sinh ra một thân thể theo ý Ngài muốn; mỗi hạt giống sinh ra một thân thể riêng. ³⁹Không phải mọi loài xác thịt đều có xác thịt giống nhau; xác thịt của loài người khác, xác thịt của loài thú khác, xác thịt của loài chim khác, xác thịt của loài cá khác. ⁴⁰Có những thân thể thuộc về trời, và có những thân thể thuộc về đất, nhưng vinh quang của thân thể thuộc về trời khác với vinh quang của thân thể thuộc về đất. ⁴¹Vinh quang của mặt trời khác, vinh quang của mặt trăng khác, vinh quang của các vì sao khác, vinh quang của vì sao này với vinh quang của vì sao kia cũng khác.

⁴²Sự sống lại của người chết cũng vậy. Những gì gieo xuống là hư nát, nhưng sống lại là bất diệt; ⁴³gieo xuống là nhục nhả, nhưng sống lại là vinh hiển; gieo xuống là yếu đuối, nhưng sống lại là mạnh mẽ; ⁴⁴gieo xuống là thân thể thiên nhiên, nhưng

(a) 15:27 nt: Ngài

sống lại là thân thể thiêng liêng.^(a) Nếu có thân thể thiên nhiên, thì cũng có thân thể thiêng liêng,⁴⁵ như có lời chép rằng, “A-đam, con người đầu tiên, đã trở thành một linh hồn sống.” A-đam cuối cùng chính là Thần ban sự sống.

⁴⁶Không phải thân thể thiêng liêng đến trước nhưng thân thể thiên nhiên, sau đó mới đến thân thể thiêng liêng.⁴⁷Người thứ nhất ra từ đất nên thuộc về đất; người thứ nhì thì đến từ trời.⁴⁸Người thuộc về đất thế nào, những người thuộc về đất cũng thế ấy; người đến từ trời thế nào, những người thuộc về trời cũng thế ấy.⁴⁹Như chúng ta đã mang hình ảnh của người thuộc về đất thì chúng ta cũng sẽ mang hình ảnh của người đến từ trời.

⁵⁰Thưa anh chị em, điều tôi muốn nói là thế này: xác thịt và máu huyết không thể thừa hưởng vương quốc Đức Chúa Trời; những gì hay hư nát không thể thừa hưởng những gì bất diệt.

⁵¹Này, tôi báo cho anh chị em một huyền nhiệm: không phải tất cả chúng ta sẽ ngủ hết, nhưng tất cả chúng ta sẽ được biến hóa,⁵² trong giây lát, trong chớp mắt, lúc tiếng kèn chót thổi, vì tiếng kèn sẽ thổi vang, bấy giờ những người chết sẽ sống lại để hưởng sự bất diệt, và chúng ta sẽ được biến hóa.⁵³Vì thân thể sẽ hư nát này phải mặc lấy thân thể bất diệt, và thân thể sẽ chết này phải mặc lấy thân thể bất tử.⁵⁴Khi thân thể sẽ hư nát này mặc lấy thân thể bất diệt, và thân thể sẽ chết này mặc lấy thân thể bất tử, thì lời đã chép sẽ được ứng nghiệm,

“Tử thần đã bị sự đắc thắng nuốt mất.”

⁵⁵ “Hỡi tử thần, chiến thắng của người đâu?

Hỡi tử thần, nọc độc của người đâu?”

⁵⁶Nọc độc của tử thần là tội lỗi, và sức mạnh của tội lỗi là Luật Pháp,⁵⁷ nhưng tạ ơn Đức Chúa Trời, Đấng ban chiến thắng cho chúng ta qua Đức Chúa Jesus Christ, Chúa chúng ta.

⁵⁸Vậy thưa anh chị em yêu dấu của tôi, hãy vững vàng, đừng rung động, hãy gia tăng làm công việc Chúa luôn, vì biết rằng công khó của anh chị em trong Chúa không vô ích đâu.

Vấn Đề Quyên Góp Giúp Các Tín Hữu Gặp Khốn Khó

16 ¹Bây giờ về vấn đề quyên góp giúp các thánh đồ, xin anh chị em hãy theo cách tôi đã hướng dẫn các hội thánh ở vùng Ga-la-ti: ²Cứ vào ngày thứ nhất trong tuần,^(b) mỗi người trong anh chị em hãy tùy khả năng mình để riêng ra một phần lợi tức kiếm được, và để dành đó, chứ đừng đợi khi tôi đến mới quyên. ³Khi tôi đến, tôi sẽ gửi những người được anh chị em tín nhiệm mang thư và món quà của anh chị em về Giê-ru-sa-lem, ⁴và nếu cần, tôi cũng sẽ đi, và những người ấy sẽ đi với tôi.

(a) **15:44** Greek: *soma pneumatikon*; ctd: thân thể thuộc linh

(b) **16:2** ctd: ngày Chúa Nhật

Chương Trình của Phao-lô

⁵Tôi sẽ đến thăm anh chị em sau khi tôi đi xuyên qua vùng Ma-xê-đô-ni-a, vì tôi định sẽ đi xuyên qua vùng Ma-xê-đô-ni-a, ⁶và có lẽ tôi sẽ ở lại với anh chị em một thời gian, có thể suốt mùa đông, rồi sau đó mong anh chị em sẽ đưa tôi đến những nơi tôi định đi. ⁷Lần này nếu Chúa cho phép, tôi không muốn chỉ ghé thăm anh chị em rồi đi ngay, nhưng tôi hy vọng có thể ở lại với anh chị em ít lâu. ⁸Nhưng bây giờ tôi phải ở lại Ê-phê-sô cho đến Lễ Ngũ Tuần, ⁹vì một cánh cửa lớn mang lại nhiều kết quả đang mở rộng cho tôi, mặc dù có nhiều kẻ chống đối.

¹⁰Nếu Ti-mô-thê đến, xin anh chị em đừng làm anh ấy sợ, vì anh ấy cũng làm công việc Chúa như tôi. ¹¹Vậy xin đừng ai khinh dễ anh ấy, nhưng hãy tiễn anh ấy ra đi bình an để anh ấy trở về với tôi, vì tôi đang trông đợi anh ấy với các anh em khác đến đây.

¹²Về A-pô-lô anh em chúng ta, tôi đã hết sức thúc giục anh ấy đi với các anh em khác đến thăm anh chị em, nhưng anh ấy chưa muốn đi bây giờ. Anh ấy sẽ đi khi có cơ hội.

Những Lời Khuyên Cuối Thư

¹³Xin anh chị em hãy tỉnh thức, hãy đứng vững trong đức tin, hãy chứng tỏ khí phách của những bậc trưởng phu, hãy mạnh mẽ. ¹⁴Mọi điều anh chị em làm, hãy làm trong tình yêu thương.

¹⁵Thưa anh chị em, tôi xin khuyên anh chị em điều này nữa: Anh chị em đều biết những người trong gia đình của Tê-pha-na; họ là những trái đầu mùa ở vùng A-chai, và họ đã hết lòng phục vụ các thánh đồ. ¹⁶Xin anh chị em hãy thuận phục những người ấy và thuận phục những người cùng làm việc khó nhọc và vất vả với họ.

¹⁷Tôi rất vui vì Tê-pha-na, Phô-tu-na-tu, và A-chai-cơ đã đến đây. Các anh em ấy đã bù lại sự thiếu sót của anh chị em, ¹⁸vì các anh em ấy đã làm cho tinh thần tôi và của anh chị em được tươi mới. Vậy hãy quý trọng những người như thế.

¹⁹Các hội thánh ở vùng A-si-a gửi lời chào thăm anh chị em. A-qui-la và Pơ-rít-xi-la với hội thánh nhóm họp trong nhà họ gửi lời chào thăm nồng nàn trong Chúa đến anh chị em.

²⁰Tất cả anh chị em ở đây gửi lời chào thăm anh chị em.

Hãy chào nhau bằng nụ hôn thánh.

²¹Tôi, Phao-lô, viết lời chào thăm này bằng chính tay tôi.

²²Nếu ai không yêu mến Chúa, người ấy thật đáng bị nguyền rủa! ^(a)

Lạy Chúa, xin Ngài mau đến! ^(b)

²³Nguyện xin ân sủng của Đức Chúa Jesus ở với anh chị em. ²⁴Tình thương của tôi ở với tất cả anh chị em trong Đức Chúa Jesus Christ. A-men.

(a) 16:22 nt: Anathema!

(b) 16:22 nt: Marana Tha! (tiếng A-ram)